

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kučeru a sudcov JUDr. Anny Pikulovej a JUDr. Milana Hrbeka na ústnom pojednávaní 11. novembra 2004 v Bratislave v disciplinárnej veci proti sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. E. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1,2 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov rozhodol

t a k t o :

JUDr. E. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ], sudkyňa Okresného súdu [REDAKOVANÉ], nar. [REDAKOVANÉ]
bytom [REDAKOVANÉ] Bratislava

s a u z n á v a z a v i n n ú,

1. že nekonala v jej pridelených veciach plynulo a spôsobila priet'ah vo veciach OS BA III, sp. zn. 2 T 28/97 od 24. 4. 1998 do 21. 11. 2001, t. j. skoro 43 mesiacov sp. zn. 2 T 00133/00 od 19. 12. 2000 do 21. 11. 2001, t. j. skoro 12 mesiacov
2. v jej pridelenej trestnej veci obžalovaného I. [REDAKOVANÉ] I. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 0034/01 prevzala priamo do vlastných rúk v mesiaci marec 2003 písomné odôvodnenie sťažnosti krajského prokurátora proti uzneseniu o vrátení veci na došetrenie zo dňa 7. 8. 2002, túto nezaložila do spisu, ani k takémuto úkonu nedala pokyn a neotvorenú zásielku ponechala v zásuvke svojho písacieho stola až do 26. 6. 2003, napriek tomu, že vec na rozhodnutie o sťažnosti predložila Krajskému súdu Bratislava dňa 27. 5. 2003
3. bez predchádzajúceho ospravedlnenia sa z neprítomnosti v práci, neustanovila sa do práce dňa 29. 4. 2003, 6., 9., 13. a 15. 5. 2003, 23. 7. 2003, 24. 7. 2003 a 1. 8. 2003, teda celkom 8 pracovných dní a to napriek tomu, že jej nebola povolená práca v domácom prostredí,

t e d a

v bodoch 1, 2 a 3 nesplnila povinnosť sudcu vyplývajúcu z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení neskorších predpisov nevykonávala svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach nekonala plynulo, bez zbytočných priet'ahov

tým sa dopustila

- v bode 1 disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení do 15. 4. 2002,
- v bode 2 a 3 disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1, 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení do 31. 10. 2003,

za to sa jej ukladá

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zák. č. 385/2000 Z. z. **preloženie sudkyne na iný súd toho istého stupňa.**

Z návrhu na disciplinárne konanie za to, že v jej pridelenej trestnej veci obžalovaného L. [REDAKOVANÉ] E. [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 118/01 predložila dňa 23. 6. 2003 súdnej kancelárii bez rozhodnutia o vrátení veci na došetrenie spis s pokynom, „vrátiť OP – III 314c 1/c“ sa podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z.

oslobodzuje,

pretože sa disciplinárneho previnenia nedopustila.

Náhrada trov disciplinárneho konania sa sudkyňi nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] podal dňa 29.11.2001 na disciplinárny súd návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudkyňi Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. L. [REDAKOVANÉ] H. [REDAKOVANÉ] za disciplinárne previnenie, ktorého sa mala dopustiť tým, že nekonala plynulo a spôsobilá priedahy v pridelených veciach Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 28/97 po dobu od 24.4.1998 do 21.11.2001, sp. zn. 2 T 00133/00 po dobu od 19.12.2000 do 21.11.2001 a sp. zn. 2 T 93/01 po dobu od 9.8.2001 do 21.11.2001.

Disciplinárny súd vec prejednal na ústnom pojednávaní, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom sudkyne JUDr. H. [REDAKOVANÉ] obsahom spisov Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sp. zn. 2 T 28/97, sp. zn. 2 T 00133/00 a sp. zn. 2 T 93/01, písomným napomenutím zo dňa 16.8.2001, absenčnou kartou a prehľadom výkonov sudcov a sudkyňu uznal za vinnú rozhodnutím sp. zn. 2 Ds 3/02 zo dňa 27.1.2003, zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prisediacich, pretože vo veci okresného súdu sp. zn. 2 T 00133/00 nekonala bez zbytočných priedahov a zo to jej uložil podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prisediacich napomenutie. Čiastkové skutky návrhu na začatie disciplinárneho stíhania sudkyne, ktoré sa týkali spisov 2 T 28/97, sp. zn. 2 T 00133/00 a sp. zn. 2 T 93/01 vypustil, pretože mal za to, že nebolo preukázané, že sa jednalo o zavinené konanie sudkyne.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho súdu podali v zákonnej lehote odvolanie ako predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] tak aj sudkyňa JUDr. H. [REDAKOVANÉ]

kancelárie zistila, že bola táto jej písomnosť zažurnalizovaná, vydala rozhodnutie a pribratí znalcov z odboru psychiatrie.

Ku skutku neospravedlnenej neprítomnosti v práci sa sudkyňa vyjadrila tak, že chápe demokraciu v justícii tak, že prakticky od roku 1990 chodila do práce bez toho, aby sa zapisovala do knihy dochádzok. Túto knihu a tam uvedené záznamy považuje za nezmysel, pretože má poznatky o tom, že niektoré osoby sa tam zapisovali prakticky na začiatku mesiaca na celý mesiac a naopak, keď tam neboli napísaní, tak sa tam napísali koncom mesiaca. S odstupom času si nepamätá, a to ani do minulosti 3 týždňov čo robila, a preto keď sa jej kladie za vinu, že sa nedostavila do práce v tieto konkrétne dni uvedené v skutku, mal jej zodpovedný pracovník povedať, kde bola a prečo nebola v práci. Nevedela sa vyjadriť o konkrétnych dňoch, či bola alebo nebola v práci, ale ona nikdy svojvoľne pracovisko neopustila alebo neprišla do práce. Keď neprišla do práce, túto skutočnosť oznamovala vedúcej kancelárie alebo na sekretariáte predsedu okresného súdu. A naopak, keď odišla z pracoviska vždy túto skutočnosť hlásila na sekretariáte alebo hlásila v kancelárii.

Priznala, že ju predseda okresného súdu podaním zo dňa 19. 5. 2003 upozorňoval na neprítomnosť v práci, ale nie je pravdou, že by toto upozornenie odmietla prijať, pretože na upozornenie reagovala tým, že mu zaslala písomné vyjadrenie, ktoré založila do disciplinárneho spisu. Subjektívne je toho názoru, že najmä zo strany predsedu okresného súdu jej bolo krivdené a to tým, že jej neumožnil prácu v domácom prostredí. Býva v Bratislave a práve v tom čase mala problémy s rekonštrukciou domu. Sudkyňa uviedla, že žije v svojej práci, chce pracovať len na prvom stupni, nechce pracovať ani v odvolacom konaní a odmietla ponuky aj na ministerstvo. Mala takú predstavu, že si doma naštuduje a vybaví spisy, potom ich prinesie na okresný súd. K svojmu rukou písanému vyjadreniu ohľadne neprítomnosti v práci z 28. 5. 2003 písaného rukou sa vzhľadom na odstup času nevedela jednoznačne vyjadriť. Nakoniec priznala, že bežne keď neprišla do práce dovolenkový lístok jej vypísali v trestnej kancelárii alebo na sekretariáte predsedu. Išlo o prípady keď mala robotníka v dome. Keď neprišla do práce neoznamovala túto skutočnosť predsedovi súdu, pretože nebol na pracovisku.

Ku skutku nekonania vo veciach 2 T 28/97, 2 T 00133/00 a 2 T 93/01 JUDr. H. [redacted] uviedla, že išlo o SIS veci, ktoré boli sústredené len u nej a išlo o zložitú problematiku, náročnú na štúdium a domnievala sa, že predseda okresného súdu zariadi, aby tieto veci boli prerozdelené aj iným sudcom tak, ako zariadil cestou ministra, že jej pozastavil činnosť.

Na konkrétnu otázku, akým spôsobom zadovážila lekárske správy obžalovaného JUDr. S. [redacted] ktoré boli založené do disciplinárneho spisu a nenachádzali sa v jej trestných spisoch sudkyňa uviedla, že bola v kontakte s predsedníčkou senátu Krajského súdu v Bratislave a aj s trestnou kanceláriou krajského súdu a mala vedomosť o tom, že advokát obžalovaného alebo samotný obžalovaný založil do iného spisu potvrdenie o pracovnej neschopnosti a robiť termín pre termín nepovažovala za správne a preto neurčila termín pojednávania v tejto veci. Zdravotnú dokumentáciu jej mal priniesť jeden z advokátov JUDr. S. [redacted] o čom mala urobiť záznam v spise.

K okolnostiam jej vylúčenia z vykonávania tzv. služieb sa vyjadrila tak, že prvým dôvodom jej vylúčenia bolo, že jej predseda súdu mal uviesť, že nevie manipulovať s mobilným telefónom, pričom má dlhé roky vlastný mobilný telefón. Predseda okresného súdu sa mal podľa vyjadrenia sudkyne vyjadriť, na bližšie nešpecifikovanej porade predsedov

okresných súdov, že jej mal niekedy služobný mobilný telefón spadnúť do vody. Za druhý dôvod označila zlý stav v oddelení 2 T na čo predsedu súdu mala písomne upozorňovať.

Celkove sa k veci vyjadrila tak, že má pozastavenú činnosť sudkyne a tým finančne stráca. Poukázala na to, že v júli 2003 keď mala dovŕšiť 56 rokov sa dozvedela od niektorých sudcov z Krajského súdu v Bratislave, že sa má o nej hovoriť, že pôjde do dôchodku a celé disciplinárne konanie ju veľmi morálne, eticky a aj profesionálne poškodilo. Podľa jej názoru všetko svedčí tomu, že predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] sa jej chce jednoznačne zbaviť, aby nepracovala na tomto súde. To mala dokumentovať aj tým, že 4 veci SIS mala ako jeden zákonný sudca a neustále upozorňovala, že sa tieto veci nedajú urýchlene vybaviť a následne potom v roku 2003 napísala list ministrovi spravodlivosti, ktorý odmietol so sudkyňou komunikovať. Uviedla tiež, že vedenie súdu s ňou vôbec nekomunikuje.

Navrhovateľ sa k výpovedi sudkyne JUDr. H. [REDAKOVANÉ] vyjadril tak, že nie je pravdou, že by nekomunikoval so sudkyňou, práve naopak ona nekomunikovala s ním a ohľadom neospravedlnenej neprítomnosti v práci vyslovil pochybnosť či svoju neprítomnosť vôbec oznamovala v trestnej kancelárii. Okrem prípadov, ktoré sú sudkyňi kladené za vinu, sám zistil neospravedlnenú neprítomnosť sudkyne v práci a uzavrel tieto prípady tak, že jej vypísal dovolenkový listok.

Svedkyňa G. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ] sa vyjadrila k obsahu úradného záznamu zo dňa 26. 6. 2003 tak, že všetky tam uvedené skutočnosti sú pravdivé. K otázke prístupu do kancelárie JUDr. H. [REDAKOVANÉ] uviedla, že podľa jej názoru nebol bežný voľný vstup zamestnancov súdu do kancelárie JUDr. H. [REDAKOVANÉ]. K otázke odovzdávania spisov na vybavenie sudcom uviedla, že keď prišla nejaká pošta, ktorá mala prílohu do konkrétneho spisu tak túto dali priamo do rúk JUDr. H. [REDAKOVANÉ] a keď nebola v práci tak spis dali do jej priečinku. Na každom priečinku je uvedené konkrétne meno sudcu a bolo tam uvedené meno aj JUDr. H. [REDAKOVANÉ]. Svedkyňa pripustila, že zapisovateľky mohli chodiť do kancelárie JUDr. H. [REDAKOVANÉ] a až následne keď sa začalo disciplinárne konanie JUDr. H. [REDAKOVANÉ] JUDr. H. [REDAKOVANÉ] zakázala, aby zapisovateľky chodili do kancelárie JUDr. H. [REDAKOVANÉ]. Aj pred týmto momentom existoval pokyn, že zapisovateľky mohli do kancelárie JUDr. H. [REDAKOVANÉ] chodiť len v súrnych prípadoch. K otázke úradných záznamov týkajúcich sa odovzdávania a preberania spisov JUDr. H. [REDAKOVANÉ] uviedla, že sa jednalo o výnimočné opatrenie iba vo vzťahu k JUDr. H. [REDAKOVANÉ]. Vo vzťahu k oznamovaniu neprítomnosti JUDr. H. [REDAKOVANÉ] v práci svedkyňa uviedla, že sa stávali prípady, že JUDr. H. [REDAKOVANÉ] zavolať do trestnej kancelárie, že nepríde do práce lebo má doma robotníka na rekonštrukciu domu. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď JUDr. H. [REDAKOVANÉ] odchádzala z práce ona túto skutočnosť sama neoznamovala vedeniu okresného súdu a robila tak iba vtedy, keď niekto hľadal JUDr. H. [REDAKOVANÉ].

Svedkyňa B. [REDAKOVANÉ] G. [REDAKOVANÉ] sa vyjadrila k úradnému záznamu zo dňa 9. 7. 2003 uvedeného v spise 2 T 118/01 tak, že mala príkaz od JUDr. H. [REDAKOVANÉ] vypisovať takéto úradné záznamy. S odstupom času si presne nepamätala na túto konkrétnu vec, ale po nahliadnutí na rukou písaný pokyn JUDr. H. [REDAKOVANÉ], „predlož v deň HP 30. 6. 2003“, sa vyjadrila, že zrejme išlo o poznámky JUDr. H. [REDAKOVANÉ] pretože keď JUDr. H. [REDAKOVANÉ] dávala kancelárii nejaký pokyn napríklad na nariadenie termínu hlavného pojednávania, vždy napísala Kanc! – nariaďte termín na deň s uvedením osôb, ktoré budú predvolané. K termínu 30. 6. 2003, v ktorom mala spis predložiť sudkyňi sa vyjadrila tak, že sa pojednávali iné veci a ona podľa pokynu predložila spis 2 T 118/01. Potom si spis zobrala k sebe JUDr. H. [REDAKOVANÉ] a zrejme sa zamiešal s inými. Podľa jej vyjadrenia JUDr. H. [REDAKOVANÉ] nikdy nedávala úpravu takéhoto znenia. Po vrátení spisu do kancelárie aj s rukou písaným záznamom

JUDr. H. [redacted] išla za JUDr. H. [redacted] pretože mala pokyn, že pokiaľ sú nejaké nejasnosti v trestných veciach z jej strany, má hneď za ňou prísť. Spýtala sa JUDr. H. [redacted] čo má s týmto spisom vykonať a JUDr. H. [redacted] jej prikázala napísať úradný záznam a spis vrátiť JUDr. H. [redacted]. Svedkyňa pripustila, že JUDr. H. [redacted] jej dávala prepísať úradné záznamy svedkyňou spísané, keď sa jej text nepáčil a JUDr. H. [redacted] dopísala rukou text, ktorý ona nanovo prepisovala. Svedkyňa viacnásobne potvrdila, že JUDr. H. [redacted] pri každej svojej úprave mala podpis a dátum.

Svedkyňa H. [redacted] B. [redacted] sa vyjadrila a konkretizovala úradný záznam z 24. 7. 2003 tak, že na pokyn predsedu okresného súdu doručovala JUDr. H. [redacted] písomné napomenutie. Kancelária JUDr. H. [redacted] bola zamknutá z čoho vyvodila, že nebola v práci. Osobne zisťovala na sekretariáte a následne aj v listine dochádzky, či bola JUDr. H. [redacted] v práci a domnieva sa, že tam zapísaná nebola. Svedkyňa potvrdila, že v dátumoch, ktoré sú sudkyňi kladené za vinu niekoľkokrát dopoludnia aj popoludní hľadala JUDr. H. [redacted] a nepodarilo sa jej doručiť písomné napomenutie. JUDr. H. [redacted] hľadala aj v trestnej kancelárii a tam jej pracovníčky oznámili, že u nich nebola a že sa ani nezastavila v trestnej kancelárii.

JUDr. H. [redacted] sa k výpovedi svedkyne vyjadrila tak, že ak je zamknutá jej kancelária a to, že nebola vo svojej kancelárii nesvedčí o tom, že by nebola v práci.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2004 disciplinárny súd vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom ďalších svedkýň a boli prečítané a oboznámené listinné dôkazy.

Svedkyňa JUDr. Iveta H. [redacted] sa vyjadrila k trestnému spisu 2 T 118/01, konkrétne č. l. 64 až po 66, vrátane dvoch listov, ktoré nemajú žurnalizáciu tak, že nešpecifické úradné záznamy predstavujú jej vlastné opatrenie vo veciach JUDr. H. [redacted] nakoľko v predchádzajúcom období vznikli medzi JUDr. H. [redacted] a trestnou kanceláriou spory o to, kedy jej boli spisy odovzdávané na vybavenie a kedy ich ona dávala do kancelárie. Uviedla, že sa stávalo, že spis bol JUDr. H. [redacted] pridelený, mala ho u seba 3 mesiace, ale ona tvrdila, že ho mala iba týždeň. Ku konkrétnemu úradnému záznamu sa vyjadrila tak, že list priložený k pokynu kancelárie zo dňa 22. 5. 2003 s obsahom „vrátiť OP - III 314c 1/c“ jej bol predložený vedúcou trestnej kancelárie, lebo táto nevedela čo majú s vecou robiť, lebo pokyn nebol zrozumiteľný. Dala vedúcej úpravu, aby sa opýtala JUDr. H. [redacted] a vedúca kancelárie sa vrátila s tým, že JUDr. H. [redacted] jej povedala, že má plniť pokyn. Svedkyňa spísala úradný záznam a prikázala, aby bol spis daný obvyklou cestou JUDr. H. [redacted] na vybavenie. Spis mala JUDr. H. [redacted] u seba, ale následne jej už bol pozastavený výkon funkcie sudkyne ministrom spravodlivosti SR a preto v ňom neboli už sudkyňou robené žiadne úkony. K otázke hľadania odôvodnenia sťažnosti krajského prokurátora vo veci 2 T 0034/01 a k samotnému otváraní kancelárie JUDr. H. [redacted] dňa 26. 6. 2003 svedkyňa uviedla, že sama mala v ten deň pojednávanie a urgentne sa na ňu obrátili z Krajského súdu v Bratislave s dotazom týkajúcim sa nepredloženia odôvodnenia sťažnosti spolu so spisom na rozhodnutie. Ihneď prijala opatrenia v tom smere, že trestná kancelária prelistovala všetky trestné spisy JUDr. H. [redacted] nachádzajúce sa v kancelárii a keďže jej opätovne bolo potvrdené, že krajský prokurátor sťažnosť na súd doručil, rozhodla, že sa odôvodnenie sťažnosti bude hľadať aj v kancelárii JUDr. H. [redacted]. O hľadaní odôvodnenia bol spísaný úradný záznam zo dňa 26. 6. 2003 Spr 3398/03. V pracovnom stole JUDr. H. [redacted] bola nájdená obálka z Krajskej prokuratúry v Bratislave adresovaná do rúk JUDr. H. [redacted]. Na obálke bolo číslo predmetného spisu. Svedkyňa JUDr. H. [redacted] sa nevedela presne vyjadriť, či sa táto obálka otvárala, ale jednoznačne potvrdila, že táto obálka bola cestou

kuriéra hneď zaslaná na Krajský súd v Bratislave, pretože tento súd s rozhodnutím čakal práve na toto odôvodnenie.

Ku konkrétnym dátumom neprítomnosti JUDr. H. [redacted] dňoch 29. 4., 6., 9., 13. a 15. 5., 23. 7., 24. 7. a 1. 8. uviedla, JUDr. H. [redacted] jednoducho v tieto dni neprišla do práce, žiadnym spôsobom svoju neprítomnosť neospravedlnila, nezatelefonovala a väčšinou sa jednalo o prípady, kedy ju niekto služobne hľadal, najmä, keď sa jednalo o zatykače a pod. K spôsobu bežného ospravedlňovania sa sudcov neprítomnosti v práci svedkyňa uviedla, že sa sudcovia vždy ospravedlňovali prinajmenšom telefonicky jej samotnej, na sekretariát predsedu alebo do trestnej kancelárie alebo na personálne oddelenie. Pokiaľ sa týkalo dovolenky, táto sa vždy dohadovala vopred. Mohlo sa stať, že sudca požiadal o dovolenku v ten istý deň ako ju potreboval. Pokiaľ sa sudca ospravedlňoval prostredníctvom trestnej kancelárie, z trestnej kancelárie jej vždy oznámili, že príslušný sudca si berie dovolenku alebo je práceneschopný alebo z iných dôvodov nepríde na pracovisko. Svedkyňa jednoznačne potvrdila, že v dátumoch, ktoré sú sudkyňi kladené za vinu, JUDr. H. [redacted] určite nebola prítomná na pracovisku a určite nikomu svoju neprítomnosť nezdôvodnila.

K osobným vzťahom na pracovisku sa vyjadrila tak, že jednoznačne poprela, že by niekoho zvýhodňovala alebo naopak. Vo vzťahu k predsedovi taktiež nič také nezaznamenala. Svedkyňa potvrdila, že JUDr. H. [redacted] bola viackrát neospravedlnene neprítomná v práci nad rámec toho, ako je uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Svedkyňa D. [redacted] K. [redacted] sa k priebehu otvárania kancelárie JUDr. H. [redacted] a nájdenia odôvodnenia sťažnosti krajskej prokuratúry vyjadrila tak, že úradný záznam zo dňa 26. 6. 2003 je plne pravdivý a inkriminovaná obálka, ktorej obsah nepoznala, sa našla v šuflíku JUDr. H. [redacted]. Rovnako potvrdila obsah úradného záznamu na č. I. 13 zo dňa 19. 5. 2003 a uviedla, že JUDr. H. [redacted] odmietla prevziať písomnosť, ktorá jej bola doručovaná od predsedu okresného súdu. Sama pracovala už v tom čase ako sekretárka predsedu súdu. Potvrdila tiež, že jej bežne sudcovia a zamestnanci okresného súdu oznamovali svoju neprítomnosť v práci a ona väčšinou vypisovala v takýchto prípadoch dovolenkové lístky a predkladala ich predsedovi súdu, prípadne som ho informovala o obsahu ospravedlnenia. Potvrdila tiež, že takto bežne postupovala aj JUDr. H. [redacted]. Ku konkrétnym dátumom sa vyjadriť nevedela. Svedkyňa však potvrdila, že sa stávalo, že sudkyňu JUDr. H. [redacted] sama hľadala pre jej neospravedlnenú neprítomnosť v práci. Naopak potvrdila, že JUDr. H. [redacted] bývala viackrát v práci ako prvá. Potvrdila tiež, že po pozastavení výkonu funkcie sudkyňu niekto úplne vyčiarkol z knihy dochádzky a preto sa kniha dochádzky musela prepísať.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 11.11.2004 disciplinárny súd vykonal aj dokazovanie podľa § 213 Tr. por. prečítaním a oboznámením listinných dôkazov.

Z písomného napomenutia predsedníčky KS BA sp. zn. Spr 319/2001 zo dňa 16. 8. 2001 bolo zistené, že JUDr. H. [redacted] mala v období do 25.7.2001 zavinené prietahy v 10 veciach, pritom vyhodnotil, že tieto veci možno považovať za jeden pokračujúci skutok so skutkami, pre ktoré sa vedie disciplinárne konanie iba v jednej časti nakoľko konanie, pre ktoré sa vedie disciplinárne konanie pokračovalo aj po písomnom napomenutí sudkyne a preto sa nejedná o prekážku rozhodnutej veci.

Z absenčných kariet JUDr. H. [redacted] za roky 1997 až 2002 disciplinárny súd zistil, že príčinou prietahov nemohla byť jej pracovná neschopnosť, nakoľko v roku 2001 do

peňažného trestu odsúdeného, č. l. 62 – úradný záznam JUDr. H. [REDAKOVANÉ], že spis našla 17. 12. 2001 na viditeľnom mieste; úradný záznam Š. [REDAKOVANÉ] vedúcej kancelárie zo dňa 18. 12. 2001 obsahujúci konštatovanie, že spis bol od 24. 4. 1998 do 18. 12. 2001 u JUDr. H. [REDAKOVANÉ] č. l. 63 – opatrenie JUDr. H. [REDAKOVANÉ] o vrátení 15.000,- Sk odsúdenému, spis OS BA III 2 T 93/01 najmä č. l. 704 až 718 obžaloba s prezenčnou pečiatkou o dňoch 9. 8. 2001; určenie termínu pojednávania na 11. 2. 2002.

Z vykonaného dokazovania mal disciplinárny súd za jednoznačne preukázané, že JUDr. H. [REDAKOVANÉ] vo veci 2T 28/97 zavinene nekonala viac ako 43 mesiacov, nakoľko spis bol po úprave kanceláriou predložený sudkyňi a táto ho, napriek tomu, že mala uskutočniť jednoduchý úkon, držala vo svojej kancelárii až do 21. 11. 2001. Obhajoba sudkyne v tejto veci, týkajúca sa skutočnosti, že kancelária jej dávala bez jej vedomia do kancelárie spisy, bola vyvrátená výpoveďou svedkyne G. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ]. Navyiac disciplinárny súd dal za pravdu predsedovi Okresného súdu Bratislava III, že sudkyňa mala spis riadne pridelený na základe platného rozvrhu práce, čo nebolo v konaní žiadnym spôsobom spochybnené. Ako zákonný sudca v tejto veci mala bez zbytočných prietáhov zabezpečiť jeho vybavenie.

Vo veci sp. zn. 2 T 00133/00 disciplinárny súd zistil, že sudkyňa nekonala najmenej v určitom čase úmyslene, ako to vyplýva z ňou napísaného vyjadrenia podpredsedníčke Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11. 6. 2001, z ktorého vyplýva, že táto odmieta konať vo veciach SIS. Prietáh v konaní nemožno pripísať ani nadmernému zaťaženiu sudkyne v uvedenom období oproti iným sudcom ani z dôvodu jej práceneschopnosti. Dôvodom nemohol byť ani ťažký zdravotný stav obžalovaného S. [REDAKOVANÉ] nakoľko ten bol v kritickom období hospitalizovaný iba 11 dní. Rovnako disciplinárny súd vzal do úvahy, že podľa opatrení predsedu súdu nedošlo k nadpriemernému zaťažovaniu sudkyne vecami, pri ktorých boli ostatní sudcovia vylúčení z konania z dôvodu vykonávania úkonov v prípravnom konaní, čo tiež tvorilo podstatnú časť obhajoby sudkyne. Disciplinárny súd ustálil z písomných aj ústnych vyjadrení sudkyne, že táto skutočne musela mať určité psychické zábrany pri vybavovaní zmedializovaných vecí týkajúcich sa Slovenskej informačnej služby, ktoré ju viedli k nekonaniu v týchto veciach, vrátane veci 2 T 00133/00. Otázkou získania kópií zdravotnej dokumentácie obžalovaného S. [REDAKOVANÉ] sa disciplinárny súd ďalej nezaoberal, nakoľko uveril vyjadreniu sudkyne, že tieto získala od obhajcu obžalovaného. Obhajobu sudkyne v tom smere, že veci týkajúce sa Slovenskej informačnej služby boli pridelené iba jej a že v konkrétnej veci nekonala, lebo bol obžalovaný vážne chorý, disciplinárny súd nemohol vzhľadom na vykonané dôkazy akceptovať a preto ju v tomto dielčom skutku uznal za vinnú.

Vo veci 2 T 93/01 disciplinárny súd konštatuje, že 4 mesiace na prípravu na pojednávania v trestnej veci považuje za bežné, akceptovateľné a primerané a preto tento dielči skutok vypustil.

V prípade skutku týkajúceho sa odôvodnenia sťažnosti krajského prokurátora v Bratislave vo veci 2 T 0034/01 mal súd jednoznačne preukázané, že sudkyňa predmetnú sťažnosť prevzala do vlastných rúk, čo sama potvrdila, túto nezapravila do súdneho spisu a spis predložila bez odôvodnenia na Krajský súd v Bratislave. Tomuto záveru svedčia listinné dôkazy, najmä obsah úradného záznamu zo dňa 26.6.2003 a výpovedí svedkýň JUDr. H. [REDAKOVANÉ] G. [REDAKOVANÉ] Š. [REDAKOVANÉ] a D. [REDAKOVANÉ] K. [REDAKOVANÉ]. V neposlednom rade vzal disciplinárny súd do úvahy aj obsah vyjadrení samotnej sudkyne, ktorá prakticky priznala, že obálku s odôvodnením sťažnosti mala v dispozícii a sústredila sa iba na obhajobu v tom smere, že nepoznala jej obsah. Takýto jej postup mal za následok, že bola spochybnená jej

nezaujatost' v predmetnej veci, nakoľko bez odôvodnenia sťažnosti existovala reálna obava, že odvolací súd mohol sťažnosť bez ďalšieho zamietnuť.

Vo veci úradného záznamu vo veci obžalovaného L. E. sp.zn. 2 T 118/01 disciplinárny súd vyhodnotil obhajobu sudkyne, že sa jednalo iba o jej poznámku, ktorá bola omylom zapravená do spisu a tejto vzhľadom na vykonané dokazovanie uveril. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že táto písomnosť neniesla žiadne prvky bežného pokynu kancelárii a to ani v tom smere, že tento záznam mal byť určený kancelárii. Takémuto záveru svedčila aj výpoveď svedkyne B. G. ktorá potvrdila, že pokyny kancelárii od JUDr. H. vždy obsahovali bežné náležitosti. Súd ďalej nevyhodnocoval nepravdivé tvrdenie sudkyne, že vo veci následne nariadila znalecké dokazovanie, nakoľko toto bolo pre posúdenie samotného skutku právne irelevantné. Postup zúčastnených osôb považoval disciplinárny súd za primeraný, v tom čase už vážne narušeným vzťahom medzi sudkyňou a vedením Okresného súdu Bratislava III. Vzhľadom na skutočnosť, že disciplinárny súd nemohol považovať rukou písaný záznam za pokyn kancelárii, nemohlo v danom prípade dôjsť ani k disciplinárnemu previneniu sudkyne a preto ju spod návrhu v tomto samostatnom skutku podľa § 129 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. oslobodil.

V prípade neospravedlnenej neprítomnosti sudkyne v práci v dňoch 29. 4. 2003, 6. 9., 13. a 15. 5. 2003, 23. 7. 2003, 24. 7. 2003 a 1. 8. 2003, teda celkom 8 pracovných dní disciplinárny súd prihliadol na vyjadrenie navrhovateľa, svedkýň JUDr. H. H. B. a D. K. a ustálil, že sudkyňa JUDr. H. sa v týchto dňoch skutočne nedostavila do práce bez primeraného ospravedlnenia. Ani z vyjadrení samotnej sudkyne nevyplýva, že by túto skutočnosť popierala. Sama sa iba neurčito vyjadrila, že skutočnosť, že má zamknutú kanceláriu ešte neznamená, že by nebola v práci. Pritom sama zamieňala vo svojich vyjadreniach skutočnosť so svojim vnímaním skutočnosti v tom smere, že sa domnievala, že „si doma naštuduje a vybaví spisy, potom ich prinesie na okresný súd“. Výpovede svedkýň a vyjadrenie navrhovateľa jednoznačne preukazujú, že sudkyňu v týchto konkrétnych dňoch hľadali na pracovisku a žiaden zo zamestnancov súdu nemal vedomosť kde sa nachádza. Disciplinárny súd nemohol uveriť obhajobe sudkyne ani z dôvodu, že sama odmietala prevziať písomné upozornenie predsedu súdu na neospravedlnenú neprítomnosť v práci a pokiaľ sa k veci následne vyjadrila, jej písomné vyjadrenie zo dňa 28.5.2003 obsahuje iba osobné invectívy vo vzťahu k predsedovi súdu a neobsahuje žiadne tvrdenie, že by bola v dané dni v práci, a neobsahuje ani snahu o ospravedlnenie svojej neprítomnosti. Vykonané dôkazy mal preto disciplinárny súd za dostatočne preukazujúce, že sa skutok stal tak, ako je sudkyňi kladený za vinu.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení neskorších predpisov sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení do 15. 4. 2002 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 116 ods. 1, 2 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch v znení do 31. 10. 2003 disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu,

správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o svedomitosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezaujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov. Za disciplinárne previnenie sa považuje nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu na základe hodnotenia práce sudcu a úmyselné uvedenie neúplných údajov alebo nepravdivých údajov v majetkovom priznaní alebo v čestnom vyhlásení podľa § 32. Závažným disciplinárnym previnením je vedomé porušenie povinnosti sudcu rozhodovať nestranne a nezaujato. Konanie uvedené v odseku 1 je závažným disciplinárnym previnením, ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné príťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Pri hodnotení spáchaných skutkov disciplinárny súd prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré predchádzali spáchaniu skutkov, ako aj skutočnosti, že sa najmä v bodoch 1. a 3. jednalo o úmyselné konanie sudkyne JUDr. H. [REDAKOVANÉ], že sa jednalo o opakované porušovania základných povinností sudcu, a preto sudkyňu uznal za vinnú zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia.

Disciplinárny súd nevyhovel návrhu navrhovateľa a za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia, vzhľadom na vyhodnotenie osoby sudkyne, skutočnosti, že dôvodom jej protiprávneho konania boli aj jej problémy v súkromnom živote, ktoré evidentne personifikovala aj do vzťahov k vedeniu Okresného súdu [REDAKOVANÉ], skutočnosť, že psychicky nezvládla evidentný tlak médií v medializovaných trestných veciach, jej za spáchanie závažného disciplinárneho previnenia uložil podľa § 117 ods. 3 písm. b/ zák. č. 385/2000 Z. z. preloženie na iný súd toho istého stupňa.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 /pätnástich/ dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom disciplinárnom súde.

V Bratislave dňa 11. novembra 2004



JUDr. Karol Kučera, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia: